

Fecske Csaba

Csorbázás

**Kiköszörülni a csorbát,
köszöntök egy kedves Csorbát:
légy üdvözölve Piroska,
fessen az öröm Pirosra!
Ne kísértsd soha a sorsot,
hányd vígan falra a borsót,
írd verset, ha az utolsót
rúgja is a költészet,
verssel emberibb az élet,
nyomában szeretet éled,
ne legyen vége sohasem
a költők szép énekének!**

**Mondd csak, van-e férfi Múza,
s ha igen, van-e bajusza?
Hogyan jön nálad az ihlet?
A válasz minket megillet,
persze versben, vagy a próza
volna kedvesebb szívednek?
Áruld már el ezt hívednek,
Az alkotó elaprózza
magát, ha azt is meg ezt is
műveli? Gyötör a szépség?
Hiába minden, hiába,
elkapott a Spanyolnátha,
Vass ököllel vágott hátba.
A sors katartikus dráma.**

**Mondd, messze van-e Svédország,
tudod-e a svédországi forszát?
Mit csinál egy kapus, ha svéd,
Csak beáll a kapuba, s véd?
Gyermekül tudsz csak, vagy svédül
is, ha öledben kis svéd ül?**